

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל דור דרעי ז"ל

בן רונית ודוד
נולד בירושלים
בתאריך י"ג בתשרי תשנ"ו, 7.10.1995
התגורר בירושלים
התגייס בנובמבר 2013
שרת בחטיבת כפיר
נפל בקרב
בתאריך א' באב תשע"ד, 28.7.2014
נקבר בהר הרצל
אזור: ד חלקה: 7 שורה: 2 קבר: 7
הותיר אחריו הורים ושלושה אחים

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן רונית ודוד. דור נולד בירושלים ביום י"ג בתשרי תשנ"ו (7.10.1995), ואת שמו בחרו הוריו כחיבור שמותיהם – דוד ורונית. דור היה ילד רביעי להוריו, אח של שימי, אביחי וזוהר. בזמן ההיריון רצו כולם שהפעם זו תהיה בת, לשם שינוי, אך דור הגיע והבית היה לבית של בנים.

דור גדל בירושלים. הוא למד בבית ספר יסודי גילה ד' (היום – גילה המאוחד) והמשיך לתיכון המקיף בגילה, מגמת אלקטרוניקה. מתחילת לימודיו הוא היה תלמיד שובב ולא חרוץ במיוחד, העידו ההורים, רק בסוף החטיבה זה השתנה ובכיתות י"א וי"ב דור כבר למד כמו שצריך, והצליח בלימודים. "בבית הספר הצלחת לתמרן בין כל כך הרבה", סיפרו בני המשפחה, "לימודים, פעילויות חברתיות, משלחת לגרמניה, עבודה, וחברה מדהימה. עם זאת נשארת ילד נעים, מהמם, מקסים. לא איבדת את הצפון לרגע וידעת מהן המטרות החשובות בחיים".

מגיל צעיר דור היה שובב ושטותניק גדול, כדברי הוריו. הוא מאוד אהב אתגרים ואהב להשיג את שלו בעזרת התערבויות – פעם למשל אכל כפית של סחוג אחרי שהתערב על כסף שיעשה כך, לפעמים התערב עם אחיו בתחרויות צלילה, ולאורך השנים הרוויח כסף רב מהתערבויות. אך דור גם היה נער נדיב ועזר בבית, מי שתמיד דאג לכולם והעריך את משפחתו יותר מכול. "ערב שבת בלי דור היה משעמם", אומרים ההורים. "היית סוג של טורנדו בבית. מהרגע שנכנסת כולנו עמדנו על הרגליים.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

צחקת, דיברת, צעקת, שרת ולרוב הצחקת את אימא עד חנק. הטרפת אותנו מאהבה ומגאווה".

לדור היה קשר טוב מאוד עם הוריו ועם אחיו. אמנם עד גיל חמש-עשרה הקשר לשני אחיו הגדולים היה מרוחק למדי בשל פערי הגיל, ארבע-עשרה שנים מהבכור ושתיים-עשרה שנים מהשני, ודור היה "במחנה אחד" עם זוהר, הגדול ממנו בשש שנים, אולם משבגרו כולם היחס השתנה וכל הארבעה היו לחברים טובים, מלווים אחד את השני ותומכים אחד בשני. סיפרה הילה, זוגתו של שימי: "דור היה האח ששימי התגאה בו. שימי היה משוויץ בו". ומיטל, זוגתו של אביחי: "דור ואביחי היו מאוד קשורים, מאוד דומים. המון תחומי עניין דומים, כדורגל, למדו אלקטרוניקה, הלכו באותה דרך". שתי הגיסות אהבו מאוד את דור: "דור היה כמו אח קטן שלנו, כל הזמן היינו מתגאות בו. אנחנו כל הזמן מאחלות לילדים שלנו ללכת בדרכו של דור, שיידמו אליו... דור היה ילד חלום. כל הזמן אנחנו מספרות על הגאווה שלנו בו". לא פעם דור היה בייביסיטר לאחיינים שלו, אפילו בחופשות מהצבא, ובכלל היה אהוב מאוד על כל אחייניו, תמיד השתולל איתם ושיחק איתם. "הוא היה לונה פארק בשבילם", כדברי בני המשפחה.

בתיכון הכיר דור את אלינה, שהייתה לחברתו האהובה. "שנתיים היינו יחד", סיפרה אלינה, "היינו ידידים מאוד טובים. תמיד ניסיתי להיות שם בשבילו כידידה. תחילה לא אהבתי אותו והייתי אומרת לו לא, אבל הוא לא ויתר ובסופו של דבר האהבה הייתה עצומה". הם היו זוג מיוחד ויפה, כדברי הוריו של דור: "היא שקטה והוא שטותניק".

דור היה ילד של מגרש, סיפרו הוריו, שעל אף היותו אסטמטי התנסה בכל סוגי הספורט – אופניים, כדורגל, ריצה ועוד – ותמיד הצטיין. בבית הספר היסודי הוא הכיר את גיא, שהיה לחברו הטוב ביותר. כשהשניים היו בכיתה ו' לקח אותם אביו של גיא לאצטדיון לרוץ, ומאז הם רצו – החוויה השבועית שלהם הייתה הריצה, ובסיומה קנו בורקס גבינה מכסף שחסכו. גיא סיפר שדור נולד עם כישרון לריצה, דבר לא מנע ממנו לרוץ ולא פעם קרה שגיא, שהוא זה שחשף את דור לעולם הריצה, לא עמד בקצב שלו.

למרות התחרותיות דור תמיד ראה את האחר. כך למשל כשדור וגיא יצאו לריצת ארבעה קילומטרים במסגרת מבחן בגרות: כל הרצים זינקו יחד, דור וגיא החליטו ששניהם מכתיבים את הקצב ובסיבוב האחרון ייתנו פייט וכך ייקבע המנצח. לאורך הריצה הקצב עלה והעידוד לשניהם היה חזק, לקראת הסוף שניהם הורידו חולצות והתחרות התלהטה. גיא החל לפתוח פער, ואז דור "נתן גז" ועקף אותו. אך אז, לקראת קו הסיום, דור האט, הושיט יד לגיא שמאחוריו ואמר לו: "בוא נסיים יחד, יד ביד", וכך היה. "גיא מספר שדור רצה למנוע את הדיבורים אחר כך ואת התחושות הלא נעימות שיכולות להיווצר ביניהם", כתבו הוריו של דור, "דור אהב לחלוק את הניצחון שלו עם אלו שאהב".

בנוסף לספורט דור התעניין מאוד בכלי נשק ובתיאורי קרבות. כן היה משוגע על מכוניות. תמיד סבבה אותו קבוצה של חברים קרובים, שהחברות ביניהם הייתה מלאה נתינה, הערכה וכבוד. דור, הדברן ובעל כושר הארגון, היה מסמר החבורה שארגן את הבילויים, את הטיולים וגם את האתגרים. פעם למשל יצא עם חברים לצפון למין טיול הישרדות, כולל

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שינה באוהל בשטח ובלי שיידעו מראש מה יאכלו ומתי.

לקראת סוף התיכון הצטרפו דור וגיא לאימוני הכנה לצבא של עמותת "אחריי!" המדריכים בעמותה סיפרו על נער חזק מבחינה מנטלית ופיזית בצורה יוצאת דופן, והדגישו איך דור תמיד עזר והוביל את כל הסובבים אותו, דחף ודרבן את חבריו למצוינות. דור לא הסתפק בקבוצה ועשה הכנה לצבא עם מאמן כושר אישי. מהאימונים הוא חזר לעתים פצוע ועם שריטות, אבל מאושר מהאימון ומהתקדמותו. בתום התיכון דור שקל להמשיך לכיתה י"ג במסלול אלקטרוניקה. הוא התייעץ עם אביו ואחרי מחשבה החליט להתגייס מיד. הוא ביקש להגיע ליחידת עוקץ, יחידת הכלבנים של צה"ל, לאחר שכמה שנים קודם לכן התפתחה אהבתו הגדולה לכלבים כשאחיו שימי הביא לבית גור לברדור.

ביום 19.11.2013 התגייס דור לצה"ל. הוא החל גיבוש ביחידת עוקץ, הצליח מאוד בחלק הפיזי אך לבסוף לא התקבל. דור רצה מאוד לצאת לגיבוש נוסף, אפילו נסע במיוחד למחנה כדי לנדנד למפקדים, אך הדבר לא נסתייע והוא שירת כלוחם בחטיבת חיל רגלים "כפיר". עד מהרה דור השתלב בחטיבה ובלט כחייל חדור מוטיבציה ומורעל. חבריו לשירות סיפרו על יכולתו, על תמיכתו בכולם ודאגתו לכולם. "התעלית על עצמך ועזרת לחבריך", כתבו בני המשפחה, "קידמת אותם, תמכת בהם, שימחת, היית לעזר ובעיקר התנהגת כחבר אמיתי וכלוחם למופת ... גם עם החברים היית אדם שמח, מאושר, משוחרר". כבר אחרי שמונה חודשי שירות הוכרז דור כמצטיין חטיבתי בכושר גופני. בבוחן מסלול הוא השיג את התוצאה השנייה בטיבה בתולדות החטיבה ובתום המסלול, במחצית 2014, נשלח לקורס מפקדי כיתות.

בחודש יוני 2014, אחרי שמחבלים חטפו ורצחו שלושה צעירים בשומרון, התגבר ירי רקטות מרצועת עזה לישראל, ובעקבות כך יצאה ישראל למבצע "צוק איתן" נגד החמאס באזור עזה. המבצע החל ב-8.7.2014 בהפצצות מהאוויר, וכעבור תשעה ימים החלה כניסה קרקעית של יחידות צבא לרצועת עזה לטפל במוקדי הירי ובמנהרות הטרור, משימות שבוצעו עד תום המבצע בסוף חודש אוגוסט. יחידתו של דור נשלחה מקורס המ"כים להשתתף במבצע.

דור נפל בקרב במבצע "צוק איתן" ביום א' באב תשע"ד (28.7.2014). איתו נפלו סמל דניאל קדמי, סמל נדב ריימונד, סמל ארז שגיא וסמל ברקאי ישי שור. הם נפגעו בקרב מול מחבלים, אשר הגיעו במנהרה ותקפו את עמדת השמירה שלהם באזור נחל עוז.

דור היה בן תשע-עשרה בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל, ירושלים. הותיר הורים ושלושה אחים.

דור הועלה לדרגת סמל אחרי נפילתו.

על מצבתו של דור כתבו אוהביו: "החיוך הנחישות והגבורה ילוו אותנו בכל דור ודור".

ספדו בני המשפחה: "דור שלנו. הצטרפנו למשפחת השכול, המשפחה שכולם מתרחקים ממנה. כל כך מפחדים מהמקום הזה, מהרגע הזה, אבל לצערנו לא הצלחנו להתחמק והשכול לא דילג עלינו ... חשוב לנו שכולם ידעו איזה עילוי היית.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

היינו מתפללים שהבנים שלנו יהיו כמוך. צפינו בך גדל מילד קטן לגבר אמיתי, משקיע, מצליח, מצטיין, מתחשב, אוהב ונאהב. כליל השלמות. לא סתם אומרים שאלוהים לוקח את הטובים ביותר אליו. רק כשזה מגיע אליך באמת ניתן להבין את המשפט הזה. אתה באמת ובתמים היית הטוב ביותר... נסיך שלנו, נותר לנו רק לקוות שאתה יודע כמה אנחנו אוהבים אותך, מעריכים אותך, גאים בך, סוגדים לאדמה שעליה אתה עומד ושברגעים אלו בה אתה נטמן. עשית אותנו למאושרים במשך תשע-עשרה שנות חיך, ועל כך אנו מודים לך. יש לנו רק בקשה אחת, תן לנו סימן שאתה יודע כמה אהבה יש סביבך, תן לנו סימן שלא סבלת, שלא פחדת, שלא כאב לך ברגעך האחרונים, שהיית גיבור אמיתי כמו שרק אתה יכול להיות... דור, תדע תמיד, בכל דור ודור ישמעו עליך. למשך דורי דורות ידעו מי היה דור דרעי. והאחיינים שלך יזכרו אותך יפה תואר, אדם כיפי, מושלם ומודל לחיקוי, כי זה מי שאתה. אוהבים אותך עד כלות נשמתנו".

ספדה בינה, מחנכת של דור: "עכשיו, כשפניך היקרות יביטו אלי מפינת הזיכרון בהולכי לכיתה ובשובי ממנה, הן יזכירו לי כמה חשוב לא לשכוח בתוך המשחק הזה לתת מקום לצדדים הפחות 'לימודיים' של כל אחד ואחד מהתלמידים. לתת להם להשתובב כפי שאתה השתובבת, להוביל רעיונות שחשובים להם כפי שאתה הובלת ולשמור בדרך על כבודם ועל כבוד כל אדם העומד מולם, כפי שאתה שמרת. פניך ממלאות את המקום האחרון בקיר הכואב הזה, ואני מקווה מאוד ומתפללת שזה אומר שלא נדע עוד כאב כזה".

בתום ה"שבעה" ספד האח אביחי: "דורי שלנו. הכאב גדול מדי, החלל שהותרת בליבנו אינו ניתן להבנה ואנחנו בטוחים שייקח עוד זמן עד שכולנו נפנים את שעבר עלינו בשבוע האחרון. אבל עם זאת אתה מכיר אותנו ויודע שאנחנו כולנו יחד, צוק איתן. דורי שלנו, ילד מיוחד, הסר כל דאגה מליבך. כולנו יחד, מאוחדים, אוהבים ומחזקים אחד את השני. אנחנו לא נישבר ונמשיך את המורשת שלך כל ימי חיינו. נשמח, נצחק, נהיה יחד, נדאג לאימא ולאבא ונגדל את האחיינים שלך שכל כך אוהבים אותך, נספר להם עליך ונחנך אותם להיות מיוחדים, בדיוק כמוך... אין מאושרים מאיתנו על כך שנפל בחלקנו להיות חלק בלתי נפרד מהחיים שלך, אמנם לתקופה קצרה אבל מאוד משמעותית. גיבור שלנו, היית ותישאר הילד היפה שלנו, הנסיך הקטן, זה שתמיד העלה חיוך על פנינו, שתמיד ידע לבקש בחן את שעל ליבו וכמובן גם לקבל את מה שרצית. היית ותישאר האור במשפחה, וברגעים אלו אנו מבטיחים לך שלעולם לא נכבה את האור. נפעל בכל דרך אפשרית להנציח אותך, לספר עליך, לדבר עליך ואיתך, שכולם ילמדו ממך וידעו מלח הארץ מהו, דרך ארץ מהי. דורי מלך העולם, תודה לך על תקופה מהממת, על חיים שמחים, על נחת ואושר, על אהבה ושמחה. כל אלו הענקת לנו מבלי ששמת לב אבל אנחנו ראינו הכול, הבחנו בך גם כשחשבת שלא. אנחנו אוהבים אותך ושולחים לך נשיקות. שמור עלינו, כיאה למלאך שאתה".

בן שנוולד לאחיו של דור נקרא על שמו – לידור.

לאתר יוטיוב העלתה יובל, חברה של דור, סרטון לזכרו ובו תמונות רבות שלו מתחנות חיינו הקצרים.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אור לוי, חבר של דור, כתב לזכרו את השיר "לא הזמן שלך" והוא מבצע אותו ללחן של אור בן עמי. סרטון השיר, הכולל תמונות רבות של דור, ניתן לצפייה באתר יוטיוב. מתוך השיר: " ... ילד של אימא גיבור המשפחה / אל תלך זה עדיין לא זמנך / תחזור אלינו עם חיוך תמיד / תאמר מבטיח אני פה לעולמים. // הולך ברחוב רואה דמותך בין אנשים / רץ וצוחק מדלג בין הפרחים / נכנע לאור פניך שבוהק באדמה / רוצה לצעוק... זה לא הזמן שלך".

ביום שישי 31.10.2014 התקיים מרוץ לזכר דור שארגנו בני המשפחה והחברים, ובסיום הריצה נערך טקס זיכרון וחולקו גביעים. ביוטיוב ניתן לראות סרטון המסכם את המרוץ והטקס. ב-18.12.2014 התקיים מרוץ הלפיד שעורך מדי שנה בחנוכה בית הספר התיכון המקיף גילה, מרוץ להנצחת בוגרי בית הספר שנפלו וביניהם דור.

קורל סרצ'י, חברה של דור שלמדה שנה מתחתיו בתיכון בגילה, הקדישה את פרויקט הסיום שלה במגמת אמנות לזכרו. בעבודה היא הציגה עיר רגילה ובה בניינים וכבישים – אך ללא אנשים, ובמרכז העיר דמות החייל, והוא גדול בהרבה מהמבנים ומבטו צופה אל העיר שלרגליו.

סמוך למעיין שדמות דבורה בגליל התחתון נחנך בחודש מרס 2015 אתר "בשביל החמישה", אתר מנוחה בטבע. האתר הוקם במקום מגורי הנופל סמל נדב ריימונד והוא מנציח את חמשת הנופלים בעמדה בנחל עוז, וביניהם דור.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)